

Stk. 3. Indretninger til værn mod ulykkesfarer skal være hensigtsmæssige og anbragt på rigtig måde samt være forsvarligt vedligeholdt.

Stk. 4. Til udførelse af særlig farlige arbejder må ikke anvendes arbejdere (medhjælpere), om hvilke arbejdsgiveren ved eller burde vide, at de efter deres legemlige eller åndelige tilstand må anses for uskikket dertil. Ligeledes må arbejdsgiveren ikke beskæftige arbejdere (medhjælpere), der ham bekendt lider af besvimelsesanfald, svimmelhed, tunghørhed, stærk nærsynethed eller andre lidelser, ved arbejder, hvor tilstedeværelsen af disse lidelser kan betyde en særlig fare for arbejderne (medhjælperne) omgivelser, jfr. herved lov om udøvelse af lægegerning nr. 72 af 14. marts 1934 § 12.

Stk. 5. I tilfælde, hvor tilstedeværelse af ovennævnte lidelser kan betyde en særlig fare for arbejderne (medhjælperne) selv, men ikke for deres omgivelser, kommer samme bestemmelse til anvendelse, men i sådanne tilfælde vil direktøren for arbejdstilsynet — efter forudgående forhandling med invalideforsikringsretten — kunne meddele dispensation, såfremt arbejdsforbudet i væsentlig grad begrænser pågældendes muligheder for at opnå arbejde.

Stk. 6. Forsåvidt det må skønnes at rumme en særlig fare for en arbejder (medhjælper), at han går alene ved en arbejdsproces, er arbejdstilsynet berettiget til at kræve, at virksomheden tilrettelægger sit arbejde på en sådan måde, at denne fare imødegås.

§ 9.

Stk. 1. Personer, der fremstiller, leverer, forhandler, udlejer, udlåner og installerer maskiner, maskindele, apparater eller andre tekniske hjælpemidler til anvendelse ved handels- og kontorarbejde, er underkastet de i § 17, stk. 1—4, i lov nr. 226 af 11. juni 1954 om almindelig arbejderbeskyttelse indeholdte bestemmelser. Endvidere finder nævnte lovs § 17, stk. 6—7, tilsvarende anvendelse. Disse bestemmelser gælder, uanset af hvem de pågældende tekniske hjælpemidler skal anvendes.

Stk. 2. Foranstående bestemmelser fritager ikke brugeren for det ham iøvrigt efter nærværende lov påhvilende ansvar.

§ 10.

Stk. 1. I virksomheder og ved arbejde, der er omfattet af denne lov, skal der findes de efter arbejdstilsynets skøn fornødne midler til første hjælp i ulykkestilfælde, ligesom direktøren for arbejdstilsynet kan påbyde indretning af særlig skadestue i større virksomheder, hvis det findes påkrævet.

Stk. 2. Hvor der på en arbejdsplads beskæftiges mindst 20 arbejdere (medhjælpere), kan det af tilsynet påbydes, at mindst een af de beskæftigede skal have gennemgået et af direktøren for arbejdstilsynet anerkendt kursus i nødhjælp.

§ 11.

Stk. 1. Forsåvidt de i handels- og kontorvirksomheder benyttede maskiner, beholdere med dampe eller luftarter under tryk eller andre beholdere, transportindretninger, bygninger m. m. samt arbejdsprocesser efter arbejdstilsynets skøn frembyder en sådan fare, at der er grund til at træffe foranstaltninger herimod, er de pågældende indretninger undergivet de i §§ 19—29, jfr. § 10, stk. 2, i lov nr. 226 af 11. juni 1954 om almindelig arbejderbeskyttelse indeholdte bestemmelser.

Stk. 2. Bestemmelserne i §§ 19—25 og 29 i lov nr. 226 af 11. juni 1954 om almindelig arbejderbeskyttelse finder anvendelse, uanset af hvem de pågældende tekniske hjælpemidler anvendes.